

Zuid-Afrika, n baie wonderlik land!

Met dit artikel krijgt u een kijkje in het 'nieuwe' leven van een derdejaars ALO-student in Genadendal, die het afgelopen half jaar als een soort opleidingsdocent werkte op drie basisscholen met sportcoördinatoren (de docenten LO) en ook werkte op stukken grond die hier doorgaan voor voetbalvelden, met een bal die hier toch wel echt rond is. Door: Geertje Wessels

De meest aandoenlijke koppies rennend op een droog stukje grond, achter een voorwerp aan wat door moet gaan voor bal en ikzelf genietend van deze vreugde die zo'n simpel voorwerp kan veroorzaken. Dat was een droom van mij een aantal jaren terug. Een stage in het buitenland en als het even kan ergens in Afrika. Dromen kwamen uit! Ik ben net terug uit Zuid-Afrika en ik liep stage als derdejaars student van de ALO Nijmegen.

Voorstellen

Mijn naam is Geertje Wessels en ik behoor tot de eerste lichting studenten van de ALO in Nijmegen. De hogeschool van Arnhem en Nijmegen (HAN) heeft al een aantal jaren een nauwe samenwerking met de University of the Western Cape (UWC). Er zijn veel studenten van de HAN werkzaam in het Theewaterskloof gebied. Er lopen veel projecten en een van de projecten is

het Sports For All project. Samen met SGM-studenten (Sport, Gezondheid en Management) proberen ALO-studenten een betere sportinfrastructuur te creëren. Het is een meerjarenproject en om het half jaar

komen er nieuwe studenten. Van eind augustus (21 augustus vertrok mijn vliegtuig vanuit Amsterdam) tot eind januari is het mijn beurt geweest om mijn steentje bij te dragen aan de projecten in en rondom Genadendal. Genadendal is een klein dorpje op anderhalf uur afstand van Kaapstad. De gemeenschap is gewend aan studenten uit Nederland, maar je blijft als een van de weinige 'blanke' opvallen. Mijn naam is veranderd in Grietjie (uitgesproken op zijn Afrikaans als Griekie), want anders is mijn naam niet uit te spreken voor alle kinderen. De vraag blijft bestaan of de mensen mij serieus nemen als ze me vergelijken met Grietjie uit het sprookje Hans en Grietjie,

Een paar voetballetjes

Smidt en in uniform

maar het levert tot nu toe alleen maar hilariteit op als ze mijn naam horen. Mijn naam wordt ook dagelijks over de straten geroepen als ik een rondje door Genadendal loop of als ik naar de verschillende basisscholen ga. Overlevingstip één is dus zwaaien. Ook al heb je geen idee wie je roept of wie je tegenkomt: altijd zwaaien en vriendelijk lachen. Overlevingstip twee is stenen op zak hebben als je gaat hardlopen voor het geval één van de waakhonden je kuit aanziet voor een lekker stuk vlees. En om de lijst met overlevingstips maar meteen compleet te maken: tip drie zegt dat het handig

Hier was het best fris

is om kaarsen en lucifers in huis te hebben liggen voor het geval dat de stroom uitvalt. Heb je deze drie tips begrepen dan kan je aan de slag met de projecten.

Drie projecten

Ik ben bezig geweest met drie projecten. Mijn hoofdproject als ALO-student is om sportlessen terug te krijgen op de drie verschillende basisscholen hier in de omgeving. Ik werk op de L.R. Schmidt in Genadendal, op de Greyton Primêr in Greyton en op de Berea Primêr in Bereaville. Zowel Greyton als Bereaville liggen op ongeveer vijf kilometer afstand van Genadendal en het is absoluut geen straf om door het mooie landschap met bergen, bermen en de meest mooie luchten naar deze scholen te rijden. Het doel is om de projecten **sustainable** te maken zodat de gemeenschap hier zonder mijn hulp verder kan gaan. Ik geef dus niet zelf de sportlessen op de scholen. Het liefst zien de Afrikanen dat wel; zelf zijn ze liever lui dan moe (uitzonderingen daargelaten). Ik laat het lesgeven over aan de sportcoördinatoren die worden betaald vanuit het departement van Sport en Recreatie. Er zijn zes sportcoördinatoren in de omgeving van Genadendal en zij zouden de sportlessen moeten geven op de scholen. Let vooral op de woordkeuze voor zouden, want in de weken dat ik hier zat heb ik slechts de eer gehad om één week met ze te werken. De redenen waarom ze niet komen? Een persoonlijk probleem met de directeur van de L.R. Schmidt, ze hebben geen van allen een auto om naar Bereaville en Greyton te rijden (Lopen is veelal geen optie voor ze, omdat

ze niet fit zijn. In mijn ogen is dat ook niet raar als je met zijn vieren twee pakken koekjes naar binnen werkt in je pauze). En als het regent dan komen ze niet. Afrikanen zijn van suiker gemaakt en komen standaard niet opdagen voor vergaderingen en andere afspraken wanneer het regent. Dit cultuurverschil kan voor frustratie zorgen, maar vanaf het begin is aan alle studenten het volgende duidelijk gemaakt al rijdend

Let op blote voeten

langs de Townships aan de rand van Kaapstad: *There are no problems in South Africa, there are only challenges. Don't bring problems, bring solutions.* Met deze zienswijze is dit cultuurverschil geen probleem meer, maar een uitdaging!

Opleiden sportcoördinatoren

Het is moeizaam met de sportcoördinatoren te werken. De sportcoördinatoren hebben zich niet voorbereid. De reden: ze gingen er

vanuit dat ik de les zou geven. Met een voetbal en veertig kinderen laat ik ze zien hoe je een les wel zou kunnen geven. Aangezien ik een **sustainable** (Verskoon my, ek kan nie vind die Nederlandse woord nie.) project wil hebben is dit gemak voor hen van korte duur. De les erop geef ik een voorbeeldles. Voor vijf sportcoördinatoren heb ik een vijftal activiteiten laten zien. Elke sportcoördinator zet ik bij een activiteit neer die ze moeten leiden (soms lijkt het eerder op lijden). Op deze manier probeer ik te laten zien hoe je alle kinderen actief kan laten bewegen en hoe makkelijk het voor de docenten kan zijn, omdat ze dan niet in hun eentje hoeven les te geven. Aan mijn schrijfstijl kunnen jullie waarschijnlijk wel aflezen dat ik erg geschrokken ben over de manier van lesgeven. Als huiswerk heb ik de sportcoördinatoren opdracht gegeven om de les van de dag erna voor te bereiden voor de basisschool in Bereaville. De dag erna blijkt maar weer dat ik te maken heb met sportcoördinatoren die weinig betrokken, lui en ongemotiveerd zijn. Wederom heeft geen van de sportcoördinatoren zich voorbereid.

We doen toch dezelfde les als gisteren? Ja, dat is prima, maar welke materia-

len heb je nodig, wie doet wat en welke doelen wil je bereikt hebben aan het einde van de les? Na dat duidelijk gemaakt te hebben met elkaar en het veld uitgezet te hebben (hoe is het mogelijk dat ze alle vier de activiteiten op dezelfde plek en ook nog eens op het slechtste stukje van het veld willen uitzetten?) word ik toch positief verrast. Eerlijk is eerlijk, ze zijn goed bezig. Ze hebben een leuke warming-up, de groepen zijn snel ingedeeld en de kinderen enthous-

Onze truck en onze huisjes

siast en actief bezig. Ik hoor zelfs aanwijzingen die erop wijzen dat er geprobeerd wordt om een doel te bereiken. Op deze simpele manier werkt het dus wel! Ook twee sportcoördinatoren zeggen dat ze het een leuke dag vinden! Deze kleine winst die geboekt is, is een grote winst voor Afrikaanse begrippen dus dat biedt hoop voor de toekomst! Daarnaast is er afgesproken dat ze elke week bij elkaar komen voor een meeting om de lessen van die week voor te bereiden en om de lessen van de week ervoor te evalueren. Dit is natuurlijk alleen het plan. Ik hoop dat ze, door het dutje dat ze nodig hebben na een dag 'hard' werken, dit niet vergeten en dus de komende weken deze lijn kunnen doorzetten.

Tijdens het werken met de sportcoördinatoren kom ik er achter dat het grootste probleem ligt in de structuur van de manier waarop ze werken. Er is nauwelijks communicatie tussen de sportcoördinatoren onderling terwijl ze wel moeten samenwerken. De hoofdsportcoördinator is zelf de meest ongemotiveerde en met die houding beïnvloedt ze de anderen op een negatieve manier. Zij beslist wie, wanneer en waar gaat werken.

Dit laat ze echter niet aan de anderen weten dus of niemand staat 's ochtends klaar voor taxi Grietjie of ze staan met zijn zessen klaar om opgehaald te worden. Beide manieren werken natuurlijk niet.

Water Safety

Om hoe dan ook iets achter te laten waar de scholen de komende jaren iets mee kunnen ben ik bezig geweest met een Water Safety Workshop. Ik heb een plan geschreven dat op dit moment vanuit het Engels vertaald wordt in het Afrikaans. De oudere kinderen spreken goed Engels, maar de jongeren die spreken alleen Afrikaans. Maak nie saak nie, want ek praat n bietjie Afrikaans. Een half jaar geleden is er een jongen verdronken in de dam en de vraag van de gemeenschap over ongelukpreventie en wat te doen in het geval van een

ongeluk, is groot. Met mijn ervaring als PADI Divemaster heb ik theorielessen gegeven zowel als praktijklessen.

Het hoogtepunt van de water safety lessen was toch de toets die ik graad 6 (groep op Berea Primer) heb laten maken.

Mijn plan is vertaald naar het Afrikaans en de kinderen hebben dat bestudeerd. Aan de hand daarvan heb ik de kinderen een aantal vragen laten beantwoorden. De kinderen konden niet bij elkaar spieken. Ik had alles door dus ze hebben de toets echt in hun eentje gemaakt!

Ik kon de kinderen, de docent, de directeur en mijzelf feliciteren: iedereen geslaagd! Het laagste cijfer een 6,4 en het hoogste cijfer een 9,4!

Een prachtig einde van prachtige werkzaamheden met deze kinderen. Het plan laat ik hier zodat ze in de toekomst nog gebruik kunnen maken van deze workshop.

Voetbal

Met mijn derde project kom ik terug op mijn droom in mijn inleiding van dit artikel. Mijn derde project is voetbaltrainingen geven aan de kinderen op de basisscholen in Bereaville en Genadendal. Het veld is weliswaar bezaaid met paardenpoep (de paarden dienen hier als grasmaaier en voordat ik het veld op ga moet ik eerst de grasmaaiers van het veld jagen). Daarnaast zijn er ook genoeg kuilen waarin wel eens een enkelje verzwikt kan raken en dan heb ik nog niet eens gezegd dat het veld zo schuin is dat

Zwaar overleg

een bal al een natuurlijke rolrichting heeft. Ach allemaal details en uitdagingen, maar het belangrijkste is dat de bal gewoon een bal is. De standaard die wij in Nederland kennen dat elk kind een bal heeft is hier

geen sprake van, maar er wordt in ieder geval niet gespeeld met een colablikje. Om ook dit project *sustainable* maken heb ik vrijwilligers opgeleid die het leuk vinden om voetbaltrainingen te geven aan de jeugd.

Dit ging 'baie' lekker en ik genoot ook echt van de uurtjes die ik met de jongens mocht doorbrengen op het veld.

De jongens willen graag leren en met het zonnetje op je gezicht en de bergen als achtergrond is er even niets mooiers te verzinnen dan sporten in Afrika! Ik kom zeker nog eens terug

Alles is zeer uitgebreid na te lezen op:

www.geertjewessels.waarbenjij.nu

Foto's: Geertje Wessels

Afscheidsworden

Correspondentie:

geertjewessels@hotmail.com

ADVERTENTIE

Hogeschool van Amsterdam

Laat je inspireren voor een leven lang leren!

Schrijf je nu in voor:

- Sportklimbegeleider Onderwijs Indoor Toprope
- Agressiemanagement in het onderwijs
- Eerste Hulp bij Sport Ongelukken

Expertisecentrum Sport & Gezondheid
Deskundigheid in beweging

www.hva.nl/esg

TRENOMAT SCHEIDINGSWANDEN

De jongste generatie zaalscheidingen
Trenomat Acoustic®

- Geluidsreductie en geluidsabsorptie in alle zaaldelen door akoestisch wandmateriaal!
- Ook voor renovatie en verbeteren van de akoestiek in bestaande accommodaties!

De Graaf en van Stijn BV
Postbus 32
2420 AA Nieuwkoop
Tel: (0172) 57 97 20
Fax: (0172) 57 26 70
www.trenomat.nl
info@trenomat.nl

Al 40 jaar gespecialiseerd in nieuwbouw & onderhoud